

عنوان مقاله:

دنیا دوستی و محبت خدا

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی مطالعات روانشناسی سلامت روان (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

یوسف مقدسی - استادیار «الهیات»، دانشگاه فرهنگیان

مهدی محمدیان - دانشجوی کارشناسی پیوسته، رشته الهیات، دانشگاه شهید رجایی ارومیه، ارومیه، ایران

رضا ملکی - دانشجوی کارشناسی پیوسته، رشته الهیات، دانشگاه شهید رجایی ارومیه، ارومیه، ایران

حسین شعیی - دانشجوی کارشناسی پیوسته، رشته الهیات، دانشگاه شهید رجایی ارومیه، ارومیه، ایران

حافظ محمدی - دانشجوی کارشناسی پیوسته، رشته الهیات، دانشگاه شهید رجایی ارومیه، ارومیه، ایران

محمد مهدی قربانی - دانشجوی کارشناسی پیوسته، رشته الهیات، دانشگاه شهید رجایی ارومیه، ارومیه، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش در درصد بررسی راههای افزایش محبت خداوند متعال در دل انسان و رهایی از حب دنیای فانی و زود گذر است. روش های به کار گرفته شده، شامل مطالعات کتابخانه ای، استفاده از احادیث، آیات و روایت های قرآنی است. حب دنیا به عنوان مهمترین رذیله اخلاقی است که باعث دوری انسان از خداوند و گرایش به تجملات و هوسهای زود گذر خواهد شد که آثار آن در ابتدا خود فرد را تحت تاثیر قرار می دهد و سپس با وارد شدن در اجتماع باعث به وجود آمدن آسیبهای اجتماعی می شود. انسانی که در جامعه اسلامی و دینی زندگی می کند، نیازمند آشنایی با این رذیله است تا به واسطه آن از گرفتار شدن در دام دنیا پرستی که دارای عواقب خطرناکی است و دنیا و آخرت هر فرد را به مخاطره می اندازد، رهایی بجوید. محبت، عنصری در رابطه دو سویه است که در ارتباط متقابل خداوند و بنده نیز نقش موثری دارد. معنای رایج محبت در میان بندگان کشش و علاقه قلبی است، اما این معنا درباره خداوند تصور پذیر نیست. این مقاله برای شناساندن مفهوم محبت خدا و دنیا دوستی به بررسی آیات، روایات و احادیث پرداخته و دریافته است که محبت خداوند به بنده غالبا به تاویل برده شده تا مانع از فرض جسمانیت برای خداوند باشد. در جریان این محبت همواره خداوند پیشی گیرنده و نخستین دوست دارنده است، و محبت بندگان به او نیز محبتی مضاعف از سوی خداوند به آنان است.

کلمات کلیدی:

دنیا، حب دنیا، محبت خدا، آثار محبت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1491639>

